Subota, 08.11.2014.g.

Hodajući na misna slavlja u naš Caritas dom tokom tjedna, vidio sam da

se te drage starice okupljaju u KAPELICI BLAŽENOG ALOJZIJA

STEPINCA, u sklopu Doma, i više od sat vremena prije mise.

Polako se one skupljaju, same u kolicima, ili ih dovezu drage

njegovateljice ili dragi svećenik Antun.

Neke na štakama, neke pomoću hodalica a one koje još mogu same

hodati polako se došeću do svojih mjesta u kapelici.

I kao da već svaka ima svoje mjesto.

Kad sam prvi put došao tu na misu, došao sam nekih 15-tak minuta prije.

A te drage ženice su baš molile neke molitve.

Onda sam shvatio da one već i prije mise dosta mole pa sam idući puta

došao sat vremena prije.

Taman na početak molitve Krunice.

I tako, došavši nekoliko puta, primijetio sam da većinu molitvi prije mise i

sve pjesme na misi predvodi jedna draga ženica, sa nekom malom

knjižicom u ruci, nepokretna u kolicima, malo pogrbljena i nagnuta u

stranu.

Vjerojatno je cijelo njezino fizičko stanje i takav vanjski izgled bio

posljedica bolesti i starosti.

No to ju nije priječilo da svojim dubokim i sporim glasom predvodi

molitve, čita litanije i druge molitve, i započinje i vodi pjesme na misi.

Sve je to nekako bilo usporeno, lagano.

Jer te drage ženice imale su sve vrijeme svijeta. Sada, na kraju

života.

Mnoge od njih imale su još samo GOSPODINA I NJEGOVU MISU. I

MOLITVU.

I bile su kao djeca.

BOŽE MOJ LJUBLJENI, BAŠ KAO DJECA!

A SAMO TAKVI MOŽEMO U TVOJE KRALJEVSTVO, MOJ

LJUBLJENI GOSPODINE!

I nakon nekoliko misa ja sam se jednostavno "stopio" sa molitvama i

pjesmama tih dragih SESTARA U VJERI.

Velike su razlike u godinama između mene i njih, ALI, U SRCU

MI JE BILA TAKVA RADOST KADA SAM IH DOŽIVLJAVAO

KAO MOJE DRAGE SESTRE, SESTRE U VJERI I U

GOSPODINU.

Istina, trebalo mi je malo vremena dok sam prihvatio onaj njihov spori

način moljenja i pjevanja.

Ali, kada sam sebi rekao da mi je to JOŠ JEDNA STANICA PREMA

PONIZNOSTI I STRPLJENJU, polako sam se prepuštao i bio sve

radosniji i doživljavao riječi molitve i riječi pjesmi na sasvim drugi

način.

JER MI VRIJEME NIJE VIŠE IMALO VAŽNOST.

BAŠ KAO U KRALJEVSTVU BOŽJEM.

Tako sam došao i prošli tjedan na jednu od misa.

I primijetim da je mjesto, gdje je ta draga starica uvijek bila smještena,

prazno.

Molilo se ali nje nije bilo.

Nije bilo ni litanija na kraju Krunice a ni nekih prigodnih molitvi koje je

ona znala čitati iz svojeg molitvenika.

A na misi je dragi svećenik morao započeti neku od pjesmi jer nje nije

bilo.

Mislio sam da joj možda nije dobro ili je negdje odsutna pa nisam na to

obraćao puno pažnje.

Onda me nekoliko dana nije bilo na misi.

I dođem jučer na misu sa nakanom da se i ispovjedim. Nisam to učinio

već mjesec dana, nakupilo se raznih grijeha i htio sam ih predati

Gospodinu.

A posebno i zbog tog jer je bio prvi petak u ovom mjesecu a ja sam u

toku vršenja pobožnosti DEVET PRVIH PETAKA SRCU ISUSOVOM na

jednu, meni jako važnu, nakanu.

Nekako sam se osjećao uprljanim, nečistim pred Gospodinom.

Baš neki osjećaj prljavštine, srca i duše, koju je samo jedna

čista i iskrena ispovijed mogla očistiti.

I vidim da su se drage sestre u vjeri već okupile, sat vremena prije kao po

običaju. Ja sjednem kraj jedne drage ženice koja je isto čekala na red za

ispovijed. Ona mi se samo nasmijala i nastavila moliti neku svoju molitvu.

Ja nisam ništa započinjao moliti očekujući da će krenuti zajednička

molitva Krunice. I ponovno sam primijetio da nema onih kolica na onom

mjestu.

Ponovno nije bilo one drage ženice sa molitvenikom.

No, ja sam zatvorio oči i usredotočio se na razmišljanje o grijesima koje

sam trebao ispovjediti.

A ipak, falilo mi je to što se ne moli Krunica.

I jednom čujem glas neke starice: "Pa ne bumo molili Krunicu!?"

Nastala je kratka tišina, no nitko nije odgovorio. A onda se začas ponovno

čulo tiho brujanje glasova, svatko je molio nešto za sebe.

I počnem i ja razmišljati da ja povedem molitvu Krunice. A ipak, čekao

sam ispovijed, radi nje sam i nazvao tog dragog svećenika, pa da se sve

ne iskomplicira. A nisam baš ni znao da li će tko nastaviti iza mene

predvoditi molitvu pa možda neću obaviti ispovijed prije mise.

S tim svojim mislima, onako zatvorenih očiju, čuo sam naprijed kako se

neki glasovi dogovaraju da se počne moliti.

I u jednom trenutku jedna draga ženica, ona sa tako tužnim licem i

pogledom, A TAKO PREKRASNIM OSMJEHOM, počne predvoditi

molitvu. Teško i polako je izgovarala riječi molitve, ali je ipak počela sa

molitvom.

Dragi svećenik je počeo ispovijedati. No, vidio sam da je još nekoliko tih

dragi ženica krenulo na ispovijed.

Pa sam odlučio da ću i ja, odmah iza te drage ženice, predvoditi jednu ili

više desetica Krunice, kako bi im olakšao molitvu.

JER, ONE DRAGE STARICE, SESTRE U VJERI, NIJE BILO A SVI

SU BILI NAUČENI NA NJEZINO PREDVOĐENJE.

Sve je bilo lijepo i radosno. I moje predvođenje, i moja ispovijed, i

priprema za misu, i sama misa.

Kad je bila ona draga ženica, uvijek je započinjala misa sa njezinim

glasom koji je pokrenuo pjevanje neke pjesme.

Najčešće je to bila pjesma BOŽANSKOM SRCU ISUSOVOM.

Ponekad sam na misama znao čuti pjesmu BOŽANSKOM SRCU

ISUSOVOM. I nije me baš impresionirala. Nekako mi je bila teška za

pjevanje, ne teče glatko.

A BOŽANSKO SRCE MOG ISUSA TADA JOŠ NIJE BILO U

MOJEM SRCU.

TA MILINA MI JOŠ TADA NIJE BILA DANA ZA SPOZNATI.

Kad sam polako, KROZ ŠTOVANJE BOŽANSKE KRVI KRISTOVE,

DOŠAO I DO PROBODENOG SRCA ISUSOVA, POČELO SE U

MENI, U MOJEM SRCU, U MOJIM MISLIMA, DOGAĐATI PROMJENA.

POČELA SE ŠIRITI U MENI SPOZNAJA O BOŽANSKOM

SRCU ISUSOVOM.

I SVE ONE PJESME, I MOLITVE, I POBOŽNOSTI, I KIPOVI I

SLIKE SA SRCEM ISUSOVIM, POČELE SU DOBIVATI POSEBNO

MJESTO U MOJEM MALOM I GRJEŠNOM SRCU, TOLIKO

POTREBNOM MILOSTI KOJE I DANAS IZLAZE IZ BOŽANSKOG

SRCA ISUSOVA.

I eto milosti. Gospodin mi je na tim misama, sa tim dragim sestrama u

vjeri, sa tim dragim staricama, pomoću te drage starice koja je često

upravo znala započeti tu PJESMU BOŽANSKOM SRCU ISUSOVOM,

KOJA JE TAKO ŠTOVALA TO LJUBLJENO BOŽJE SRCE, DAO

DUBOKU SPOZNAJU O SVOJEM BOŽANSKOM SRCU.

I POSTALO MI JE SVE JASNIJE ZAŠTO SAM NA MNOGIM

MISAMA ČUO TU PJESMU, KOJU SU POSEBNO SA RADOŠĆU I

PREDANJEM PJEVALI STARIJA BRAĆA I SESTRE U VJERI.

JER SU ONI KROZ SVOJ ŽIVOT DOBILI SPOZNATI TU MILOST I

BOŽANSKU TAJNU.

Ja sam to tek počinjao. A u tome, ni ne znajući, pomagala mi je ta draga,

pogrbljena, nepokretna starica u kolicima, na misama na koje sam počeo

odlaziti sa sve većom radošću, sa dragim sestrama i braćom u vjeri koji

su na završetku ovih zemaljskih života.

KAKO ME SAMO GOSPODIN VODI I PREKRASNO DARIVA

NA MOJEM ŽIVOTNOM PUTU!

I već sam skoro naučio i sve riječi pjesme i pjevao ih baš s velikom

radošću.

Kad smo otpjevali tu dragu pjesmu, dragi svećenik je objavio i nakane na

koju smo slavili misu.

I spomenuo da ćemo se moliti i za jednu dragu sestru u vjeri koja više

nije s nama, ANKICU. I da se sada vidi koliko nam je značila u

predvođenju molitvi i pjevanju pjesmi ali DA JE DRAGI BOG

ODLUČIO DA JU UZME S OVOGA SVIJETA.

A JA SAM POČEO PLAKATI. KRENULE SU MI SUZE NIZ

LICE.

I TAKO SU TEKLE, NEKAD VIŠE A NEKAD MANJE SVE DO

KRAJA MISE.

DRAGA STARICA ANKICA, KOJOJ ČAK NISAM NI UPAMTIO

LICE, NIJE BILA VIŠE TU MEĐU NAMA.

OTIŠLA JE PRED GOSPODINA.

A suze tokom mise su mi se pojačavale onda kada sam se žarko molio

Gospodina za njezinu dušu.

DA JOJ BUDE MILOSRDAN.

KOJA JE TO BILA PRIPREMA ZA PRIJELAZAK NA DRUGI

SVIJET I DOLAZAK PRED GOSPODINA SA SVIM ONIM ŠTO

SE ČINILO U OVOM ZEMALJSKOM ŽIVOTU…

MISA, MOLITVE, PJESMA …

TA DRAGA ANKICA BILA JE SVA U TOME.

I ne znam kakva je bila osoba, da li je bila dobra u odnosu sa drugima

oko sebe, strpljiva u svojem trpljenju, da li je činila puno ili malo grijeha.

Pitat ću ovih dana dragog svećenika da mi kaže malo o njoj, da možda

spoznam neke njezine grijehe koji su joj pritiskali dušu.

JER SE ŽELIM GOSPODINU MOLITI ZA NJEZINU DUŠU.

JER JE STEKLA JEDNOG DUHOVNOG PRIJATELJA ZA KOJEG NIJE

ZNALA U SVOJEM ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

KOJEG JE SVOJOM STRPLJIVOŠĆU I POŠTOVANJEM PREMA

BOŽANSKOM SRCU ISUSOVOM NAUČILA PJESMU O NJEMU I

PROŠIRILA MU SPOZNAJE O POSEBNOM, DUBOKOM OTAJSTVU.

KOJI SADA VEĆ DVA DANA RAZMIŠLJA O TOME KAKO SE

ČOVJEK TREBA PRIPREMATI ZA PRIJELAZAK NA ONAJ DRUGI

SVIJET.

KOJEMU JE JOŠ VIŠE PROŠIRILA SPOZNAJE O PRIHVAĆANJU

TRPLJENJA, I PONIZNOSTI I STRPLJENJU, O ČINJENJU ONOG

ŠTO MOŽEŠ TAKAV KAKAV SI, TU GDJE JESI.

DRAGA ANKICA JE TO ČINILA.

SVAKI DAN.

U INVALIDSKIM KOLICIMA, POGRBLJENA, NEPOKRETNA, SA

MOLITVENIKOM U RUKAMA I MOLITVOM I PJESMOM NA

USNAMA.

ZATO ĆU JE SE UVIJEK SJETITI I MOLITI ZA NJEZINU

DUŠU KADA ĆEMO PJEVATI PJESMU BOŽANSKOM SRCU

ISUSOVOM.

ONA ĆE ME UVIJEK PODSJEĆATI DA SE POMOLIM ZA NJU.

ONA ME JU JE NAUČILA MOLITI I PJEVATI.

KOJE MILOSTI GOSPODINE, KOJE MILOSTI …

TI, MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, ZNAŠ

NAKANE MOJEG SRCA. SMILUJ SE DUŠI

DRAGE SESTRE U VJERI, ANKICE.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

I SMILUJ SE NAMA GRJEŠNICIMA!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.